

2481 1. Beh. af Lovf. om, at Træer, der findes skadel. for Jordbruget, f. ford. kappede. 2482

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges med 77 St. mod 1.

J. A. Hansen: Maa jeg foreslaa Medfættelsen af et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag enstemmig med 81 Stemmer.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om, at Træer, der findes skadelige for Jordbruget, kunne fordres kappede.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 3079—82.)

Sable: Til de Bemærkninger om dette Forslag, som jeg tillod mig at fremkomme med, da jeg havde den Ære at forelægge Forslaget for det høie Thing, skal jeg kun sige tvende korte Bemærkninger. Den ene er den, at en Tanke om at beskytte Agerjorderne mod den Skade, som kan tilføies dem fra Skovene, om den maatte end er fremmed for vor Lovgivning, saa dog ikke er fremmed for Paris i det daglige Liv. Skulde der være Opfordring til nærmere at komme ind derpaa, skal jeg være rede dertil. Den anden Bemærkning er den, at, medens jeg, dertil opfordret, som jeg tillod mig at ytre, fra flere Sider og efter at have indhentet aldeles tydelige og klare Oplysninger om, at Skade i en meget høj Grad tilføies Agerjorden paa den Maade, som ved Lovforslaget søges fjernet, har forelagt Lovforslaget, er det naturligvis ikke min Mening at have truffet den helbigste Afgjørelse med Hensyn til den Form, som jeg har givet Lovforslaget, og jeg skal være rede til paa ethvert Løb at modtage al den fra anden Side kommende Bistand til, at det kan blive saa frugtbringende i Livet som mulig. Men hvad der desimod hører med til min Opfattelse, og hvad jeg ikke gjerne giver Afkald paa, det er den Maade, hvorpaa disse Spørgsmaal efter Forslaget skulle løses i det praktiske Liv, idet Erfaringen noksom har godtgjort, at overfor smaa Ulemper — thi man kan gjerne kalde det smaa Ulemper — af denne Natur, vilde det være irigtigt og uundværdigt at sætte saa stort et Maskineri i Gang, som Landvæsen- og Overlandvæsenkommissioner. I denne Henseende mener jeg, at Lovforslaget er

gaaet en Vej, som, naar man vel overveier de enkelte Bestemmelser, ikke vil kunne føre til nogen praktisk Ulempe. De øvrige Bemærkninger skal jeg forbeholde mig efter at have hørt andre Medlemmer udtale sig.

Himelstad: Den ærede Forslagsstiller bemærkede jo nylig, at han maatte ikke have fundet den helbigste Form til at udtrykke den Tanke, som laa til Grund for Forslaget. Deri kan jeg være fuldstændig enig med ham, jeg tror ikke, man lettelig skal kunne finde et i Formen uheldigere Lovforslag end dette og et, der indeholder flere mindre rimelige Bestemmelser i Indholdet. Men derpaa skal jeg ikke indlade mig, thi det er dog det mindre Bæsentlige. Men selve Lovforslagets Tanke og Princip forekommer mig at være i den Grad urimeligt, at jeg næsten ikke har kunnet tænke mig, at det for Aldor kunde være Nogens Mening at ville søge et slikt Lovforslag gennemført. Saaledes som det ærede Medlems Lovforslag var afstøttet ifjor, var det vistnok, foretom det mig, ikke særdeles begrundet. Det gik jo ud paa at forandre en Del af Segnslovgivningen, nemlig at søge den Bestemmelse, som afgiver en Hindring for, at der kan anvendes Egen med høistammede Træer, der ved at flygge ind over Naboens Grund kunne gjøre den Skade, udvidet saaledes, at den kommer til Anvendelse selv paa Andre end dem, der maa siges at være Naboer, navnlig i det Tilfælde, hvor en Vej gaar imellem den Eges og den Andens Eiendom. Der var vistnok ikke stor Grund dertil, og det var upaatvirelig nærmest enkelte foresaldne Tilfælde, som ifjor havde været ledende ved Indbringelsen af Lovforslaget, men deri var der dog nogen Rimelighed. Det Lovforslag derimod, som her foreligger, gaar, saavidt jeg kan se, ikke ud paa noget Mindre, end at alle Skove skulle kappes, stævnes eller stynes, forsaavidt de staa i en saadan Nærhed af Naboens Grund, at de kunne flygge ind paa denne. Jeg kan virkelig ikke læse Lovforslaget anderledes. Det hedder nemlig: „Høistammede Træer“, — det antager jeg nu, er de fleste Træer, der ikke kunne kaldes Busse, altsaa baade Bøg og Eg o. s. v.; saaledes har man i det Mindste hidtil forstaaet det — „der flygge ind paa Naboers eller Andres Grund, skulle, naar en af de formentlig Skadelidte ønsker det, kappes eller stævnes (stynes)“, ja, saa hedder det: „efter den Omgang, hvorom Vedkommende maatte komme overens“. Dette er noget dunkle Udtryk, men det skal jeg for Øvrigt ikke nærmere komme ind paa, thi Meningen er utvivlsom dog den, at